

Prolog til loge Vern's innvielse, den 2. mai 1953.

1 **L**ytt nu brødre, hør det klinger
 toner fra en høytidstund.
 Ut fra denne sal de bringer
 bud til dypest hjertegrunn.
 Åpent blikk og løftet panne
 vitne skal om korstogsferd
 mot det onde, for det sanne
 vern om fred og menneskeverd.

2 **O**ppreist hode, ydmykt sinn
 er det stempel som skal prege
 den som trengte dypest inn
 for sin egen sjel å lege.
 Hos deg selv søk ondets rot,
 det som rette vennskap hemmer,
 kanskje da du fatter mot
 til å trosse mørkets stemmer.

3 **G**anske som du selv er, må du vente
 andre være skal mot deg.
 Derfor må du vennskap hente
 med et nytt og bedre jeg.
 Søker du å bedre verden,
 må du starte med deg selv,
 da du når på vandringsferden
 høyere mot himlens hvelv.

4 **E**vnen, brødre, til å rette
 viljen mot det høye mål,
 må du finne just i dette:
 Samholds styrke er som stål.
 Hver især vi makter lite,
 løfter vi i samlet flokk,
 brødre, da skal vi nok vite,
 styrken vår er evig nok.

5 **V**okse frem som ledd i kjeden
 av vårt store brødreleg,
 det er fremtiden for sæden
 som er sået her i dag.
 La den spire frem av mulden,
 vern dens liv og vekstvilkår,
 slik at aldri vinterkulden
 truer den med ulivssår.

6 **E**kte vårsol, når den skinner,
 sprenger jordens telelag,
 slik at spedets spire finner
 frem til liv en sommerdag
 La så også idealet
 elskes frem av indre glød,
 og igjennom dåd og tale
 vernes mot en tidlig død.

7 **R**ik appell gir vårens lære
 til hver god Odd Fellow bror,
 som har viljen til å bære
 frem bevis på at han tror,
 tror at fremgang, liv og yrke
 er oss gitt av skaperhånd,
 og at troen selv får styrke
 av en sann Odd Fellow ånd.

8 **N**år med tro på idealer
 under løfterikt symbol
 vitnet har Odd Fellow saler
 om et positivt idol,
 la du også denne salen
 bli det rette arnested
 for den trefoldige moralen:
 Vennskap, sannhet, kjærlighet.

Ingolf Vørrang.